

ADY ANDRÁS

Extra

*Találkoztam egy fogollyal,
igen, találkoztam egy olyan
internetes izémizén, blogon
vagy mi a szöszön, és nem
volt szöszö, fekete hajú és
szakállas volt, ahogy a
menekülteket ábrázolják,
akart-hibásan, mert vannak
szőke és kék szemű szíriaiak,
pakisztániak, vannak árja kinézettel,
bárhonnan is jöjjenek, tehát a neten találkoztam
egy fogollyal, ki Ajrópára várt, az nem várta oly
nagyon, s volt egy kedvenc madara, egybeesés
tán, meglehet, nem tudom: fogoly volt az is.*

ADY ANDRÁS (1976, Csík-szereda) költő. Brassóban járt főiskolára, majd Kolozsváron pszichológiából diplomázott. Kulturális szakirányító, külpolitikai elemző. Versei hazai és magyarországi lapokban, folyóiratokban jelentek meg. Legutóbbi kötetei: *Pügmalion – léleknapló* (Mentor Könyvek Kiadó, 2015), *Bogivilág* (Mentor Könyvek Kiadó, 2016).

Kogenerálás

*Ha van boldogság, hát legyen dagadt!
Főzők, értik? Sok trigliceriddel,
cukorral, égéstermékkel, és
közben cigaretták vonulnak
szép csendben szájamból
szájamba, iszok is
ilyenkor röviden
valami pancs-
rövidet:
nem ismerek
istent sem nagybetűst,
sem small capset, csak olyast
mely velem együtt főzi-süti ki:
van boldogság és az igazi, az kérem: dagadt!*

Kell?

*Lassan megvénülni olyan szép,
szép a nagyfrászt valójában,
de megszépül, ha az ember
mániája lesz az elbocsátás:
kimegy, ki, naponta, ha
kell, a mólóra, s nézi
nagy nyomdokvízzel
hogy hagyja el az
övét, a tegnap
még egyénítő
egyéni, s ezt élvezi,
érthető? Döglük belé,
de kényszer-adakozva élvezi.*

Szerep

*Beosztottuk szépen, érted, Kedves?
Nem garancia, hogy akartuk, de így
lett és ilyen ez a kettőnkre fazonírozott
deus ex machina: egy lapon dolgozunk
már hat éve, egy éve házason: te vagy
a plajbász végén a radír, én az irón hegyzője.*

Se ez, sem az

*A múlt vagyok, Kincsem, sokkal
múltabb, mint gondolnád, mint
Te valaha is leszel, vagy lehetsz
tán, nem a minaret vagyok, de
az előtte felejtő csodálkozással
elhaladó horda egyik tagja, nem
a keresztes, de akit nem érdekel*

*a kereszt, csak a rabláncra fűzött
hozadéka, nem vagyok sem
cromwell-párti, sem királybolond,
sem gőz-szövőszék-kitaláló, sem
az ólmosbot végén, ki azt szétveri...
a múlt vagyok, Kincsem, annyira
és olyan, hogy bolond, ki nem
ismer, s még bolondabb, ki ezt tiszteli.*

Pillanatra csak

*Nagyon fiatalon kell
nekiesni az életnek,
tudod, van egy ilyen,
nem is olyan aranyszabály:
essél neki, mert ha nem,
az esik neked, s akkor
ki kit zabál alapon
elmehetsz a fittyfenébe,
úgysem érted, érdemled
már... hogy nagyon fiatalon
bokán harapd az életet,
s erről, midőn az a nyakad
kapja szét, legyen legalább
egy haszontalan, de büszke emléked.*

Befutva kifut

*Annak a szerencsétlen szíriainak,
kinek egy bombakráter lett az élete,
ki motyóba tuszkolta vagyonát,
egy kerekas bőröndben elfért
a család is, mivel a hasával
felfelé fordult országban
kellett körbemenekülnie...*

*kinek indulhatnékja lett
a török, a görög, az
ajrópa, így kisbetűvel,
majd a görög ismét és
a török úgyszintén, mert
ez a bombatölcséres
ürge sehol sem volt komilfó...*

*kinek otthona most is a
tölcsér, és csúszik le az
egyre szűkülő nyakon
valahova, ahonnan eddig
sem volt, de ezentúl pontfix
nem lesz kiút, és gördül
vele a család, melyet eddig
nem mert elővenni, s most már
késő... megy a szaguk, más nem megy*

*annak a szerencsétlen szíriainak
adott azért a nyugat valamit, addig
is, míg ott kopogott, ahol a vert kapuknak
nincsen hangjuk, s a határzárak elhitetik végre:
egy az isten mindenkinek, csak ez az egy épp
kiszálláson és nem itt, nem most, nem veled,
nem is lesz, míg jelenlétét te kéred...*

*szóval adott valamit, felpakolta, elemózsiázta
a visszaútra a bombatölcsérbe: érted már, te
nyomoronc? Minden azon múlik, mit akarsz
látni, a rosszat vagy a jót, csak beállítod szemed
a szépre, és máris annyi minden boldogít, csak bírd befogadni...
és ha kedves az életed, ne nézz többet a bőröndbe!*